

கருத்துநோக்கில்

விஷயங்களை வைத்தல்

[4:1-11]

ஏழு சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் பற்றிய நமது படிப்புகளில் நாம், கிறிஸ்தவர்கள் கடந்த காலத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டிருந்தனர் (2:13; 3:8), நிகழ்காலத்தில் துன்புறுத்தப்பட்டனர் (2:9; 3:9), மற்றும் எதிர்காலத்தில் இன்னும் மோசமாகத் துன்புறுத்தப்பட இருந்தனர் (2:10; 3:10) என்பதைக் கண்டோம். கிறிஸ்தவர்களுக்குக் காத்திருந்த சோதனைகளில் பல, அதிகாரம் 6லும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் அதிகாரங்களிலும், வரைகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் இயேசு, எதிர்கால இடர்ப் பாடுகள் பற்றிக் கூறி முடிக்கும் முன், அவர் அதிகாரங்கள் 4, 5 ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் கருத்துநோக்கில் வைத்தார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் இந்தத் திறவுகோல் அதிகாரங்களில், துன்புறும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு - தோற்றத்திற்கு நேர்மாறான வகையில் - தேவன் இன்னமும் அரியணையில் இருந்தார் என்பதும், ரோமப் பேரரசர் அல்ல, ஆனால் அவரே இன்னமும் கட்டுப்பாடு செலுத்தினார் என்பதும் காண்பிக்கப்பட்டன. மற்றும், தேவன் தமது திட்டங்களையும் நோக்கங்களையும் கொண்டிருந்தார் என்றும், நிறைவாக அவர் அந்தத் திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களின்படியே எல்லாவற்றையும் செயல்படுத்துவார் என்றும் அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கப் பட்டது.

அந்தக் கருத்து நோக்கு இன்றைக்கு அவசியமாய் இருக்கிறது. முதல் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப் பட்டது போலவே இப்போதும் சிலர் துன்புறுத்தப் படுகின்றனர். மற்றவர்கள், அன்றாட வாழ்வின் பிரச்சனைகளினால் மூழ்கடிக்கப் படுகின்றனர். இன்னும் பிறர், “ஐசுவரியத்தினாலும் சிற்றின்பங்களினாலும்” பார்வையற்றுப் போகும்படி ஆகியிருக்கின்றனர் (லூக்கா 8:14). அவ்வப்போது, நம்மில் ஒவ்வொருவரும், வாழ்வு என்பது உண்மையில் என்னவாக உள்ளது என்பதைக் காண்பதற்குத் தேவனுடைய அரியணை அறைக்குத் திரும்ப வேண்டும்.

அதிகாரங்கள் 4, 5 ஆகியவை நம்மைத் தேவனுடைய பிரசன்னத்திற்குள்ளாக்குகின்றன. இவ்விதமாக நாம், நமது வாழ்வில் விஷயங்களைக் கருத்துநோக்கில் காத்துக்கொள்வது எப்படி என்று காண்பதற்கு, நமது வேதவசனப் பகுதியைப் பயபக்தியுடன் அணுகுகின்றோம்.

சுற்றிலும் கண்ணோக்குவதற்குப் பதிலாக, மேலே கண்ணோக்குங்கள் (4:1, 2அ)

பூமியில் தீமை ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்தது, அது சகல வல்லமையும் நிறைந்திருந்ததாகக் காணப்பட்டது. நந்தன்மை என்பது சலிப்படைந்திருந்ததாகவும், பலவீனமாகவும் தாக்குதலுக்கு உட்பட்டதாகவும் இருந்தது. அந்தக் கண்ணோக்கக் கருத்தை மாற்றுவதற்கு, யோவான் மேலே கண்ணோக்கினார்.

இவைகளுக்குப்பின்பு, இதோ, பரலோகத்தில் திறக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாசலைக் கண்டேன்.¹ முன்னே எக்காளசத்தம்போல என்னுடனே பேச நான் கேட்டிருந்த சத்தமானது: “இங்கே ஏறிவா, இவைகளுக்குப் பின்பு சம்பவிக்கவேண்டியவைகளை உனக்குக் காண்பிப்பேன் என்று விளம்பினது.” உடனே ஆவிக்குள்ளானேன், அப்பொழுது, இதோ, வானத்தில் ஒரு சிங்காசனம் வைக்கப்பட்டிருந்தது (வசனங்கள் 1, 2அ).

“ஏழு கடிதங்களும் முடிக்கப்பட்ட முதல் தரிசனத்திற்குப் பின்பு” என்பதே “இவைகளுக்குப் பின்பு” என்பதன் இயல்பான அர்த்தமாக உள்ளது.² NCV வேதாகமத்தில், “after the vision of these things ...” என்று உள்ளது. விஷயங்கள் இருந்த நிலையில் யோவானுக்குக் காண்பித்தபின்பு, அவர் இனி நடக்க இருப்பவற்றைக் காணவேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். இவ்வாறு, இரண்டாம் தரிசனம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

யோவான் மேலே கண்ணோக்குகையில், “பரலோகத்தில் திறக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாசலைக்” கண்டார். அந்த கதவு திறந்திருந்தாலும், யோவான் உள்நுழைவதற்குத் தள்ளிக்கொண்டு செல்லவில்லை, ஆனால் ஒரு அழைப்பிற்காகக் காத்திருந்தார். முதலில், “மனுஷகுமாரனுக் கொப்பானவரின்” (1:13) தரிசனத்தில் அவருடன் பேசியிருந்தது போன்ற அதே எக்காளசத்தம்போன்ற குரலானது³ பேசியது. அந்தக் குரல், “இங்கே ஏறிவா, இவைகளுக்குப் பின்பு சம்பவிக்கவேண்டியவைகளை உனக்குக் காண்பிப்பேன்” என்று அவரை அழைத்தது.

“இவைகளுக்குப்பின்பு சம்பவிக்கவேண்டியவைகள்” என்பதில் சபைக்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தவைகளும், ரோமாபுரி தனது பாவங்களுக்காக அறுவடை செய்ய வேண்டியவைகளும், இந்த உலகம் எவ்வாறு முடிவு பெறும் என்பதும், மற்றும் வரவிருக்கும் உலகம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதும் உள்ளடங்கியிருந்தன. “வேண்டியவைகள்” என்ற வார்த்தையை அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகமானது, “நடக்கூடிய விஷயங்கள்” அல்லது “நடக்கலாம்” என்றுள்ள விஷயங்கள்” பற்றியதாக இராமல், “நடக்க வேண்டிய விஷயங்கள்” பற்றியதாக இருந்தது. அவைகள் நடக்க வேண்டியவைகளாக இருந்தன, அவைகள் நடந்தேறும், ஏனென்றால் அவைகள் “தெய்வீக சித்தத்தின் வெளிச் செயல்களாக” இருந்தன.⁴

அவரது ஆர்வம் தூண்டப்பட்டது, யோவான் தம்மை “ஆவிக்குள்ளாக”⁵ இருந்ததாகக் கண்டார், இது பதில் செயல் செய்வதற்குத்

தயாரான நிலையாக இருந்தது. உடனடியாக அவர், திறந்தகதவினூடே, பரலோகத்தின் அரியணை அறைக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டார்!⁶

யோவான் கண்டவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்கு முன் நாம், கிறிஸ்தவர் களுக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள் மற்றும் துன்பங்கள் ஆகியவை கண்ணோக்கப்பட வேண்டிய சரியான கருத்து நோக்கத்தை யோவான் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்த வழியைப் பற்றி வலியுறுத்துவதற்கு நாம் சற்றே தாமதிப்போம். அவரது கண்கள், கிறிஸ்தவர்களின் பலவீனத்திலும், ரோமர்களின் பலத்திலும் நிலைத்திருந்த வரையிலும், ஒவ்வொன்றும் நம்பிக்கையற்றதாகவே காணப்படும். அவரது பார்வை பரலோகத்தை நோக்கி மாற்றப்பட்ட பின்புதான், அவர் சூழ்நிலையைத் தேவனுடைய கண்ணோக்கக் கருத்தில் இருந்து காணும்போது, அது அவரது வெளிக்கண்ணோக்கத்தை மாற்றும்.

நமது கண்கள் இந்த உலகத்தினால் நிறைந்திருக்கையில், மூழ்கிப் போய்விடுதல் என்பது சுலபமானதாக உள்ளது. செய்தியைக் கவனிப்பதற்கோ அல்லது செய்தித்தானை வாசிப்பதற்கோ நான் பயப்படும் அளவுக்கு, அவ்வளவு அதிகமான கோபம், வெறுப்பு மற்றும் கலப்படமில்லாத அற்பத்தனம் ஆகியவை இந்த உலகத்தில் நிலவுகின்றன. சமூகத்தின் அழகற்ற தன்மையுடன் கூடுதலாக, தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளும் நம்மை விழுங்கி விடுவதாக அடிக்கடி பயமுறுத்துகின்றன: பணப்பிரச்சனைகள், குடும்பத்தில் சிரமமான சூழ்நிலைகள், பகையுணர்வுள்ள உறவுகள், வேலை அழுத்தங்கள், வியாதிகள் மற்றும் மரணம். பிரச்சனைகள் நம்மை நசுக்கும்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? யோவானைப் போல் நாம் மேலே கண்ணோக்க முடியும். தேவனுடைய அரியணை அறையின் கதவைக் கர்த்தர் திறந்து வைத்துள்ளார், எனவே, யோவான் கண்டவற்றை இன்றைய நாட்களில் நாமும் கூட காணமுடியும் - மற்றும் ஆறுதல் படுத்தப்பட முடியும்!

உலகத்தின் அழகற்ற தன்மையைக் காண்பதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய தனிச்சிறந்த தன்மையைக் கண்ணோக்குங்கள் (4:2-8)

யோவான் பரலோகத்திற்குள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, அவர் கண்டது என்ன? அந்தத் தரிசனம் உங்கள் ஆத்துமாவை நிரப்பப்படும்:

உடனே ஆவிக்குள்ளானேன், அப்பொழுது, இதோ, வானத்தில் ஒரு சிங்காசனம்⁷ வைக்கப்பட்டிருந்தது, அந்தச் சிங்காசனத்தின்மேல் ஒருவர் வீற்றிருந்தார். வீற்றிருந்தவர், பார்வைக்கு வச்சிரக்கல்லுக்கும் பதுமராகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார்; அந்தச் சிங்காசனத்தைச்சுற்றி ஒரு வானவில்லிருந்தது,⁸ அது பார்வைக்கு மரகதம்போல் தோன்றிற்று. அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சூழ இருபத்துநான்கு சிங்காசனங்களிருந்தன, இருபத்துநான்கு மூப்பர்கள்⁹ வெண்வஸ்திரந்தரித்து, தங்கள் சிரசுகளில் பொன்முடி சூடி,¹⁰ அந்தச் சிங்காசனங்களின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டேன். அந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல் களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும்¹¹ புறப்பட்டன, தேவனுடைய

ஏழு ஆவிகளாகிய ஏழு அக்கினி தீபங்கள்¹² சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக எரிந்துகொண்டிருந்தன. அந்தச் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகப் பளிங்குக் கொப்பான கண்ணாடிக்கடலிருந்தது, அந்தச் சிங்காசனத்தின் மத்தியிலும்¹³ அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றிலும் நான்கு ஜீவன்களிருந்தன, அவைகள் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கண்களால் நிறைந்திருந்தன. முதலாம் ஜீவன் சிங்கத்திற்கொப்பாகவும், இரண்டாம் ஜீவன் காளைக்கொப்பாகவும், மூன்றாம் ஜீவன் மனுஷமுகம் போன்ற முகமுள்ளதாகவும், நான்காம் ஜீவன் பறக்கிற கழுக்கு ஒப்பாகவும் இருந்தன. அந்த நான்கு ஜீவன்களிலும் ஒவ்வொன்று அவ்வாறு சிறகுகளுள்ளவைகளும், சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அந்தச் சுற்றிலும் உள்ளேயும் கண்களால் நிறைந்தவைகளுமாயிருந்தன. அவைகள்: இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன (வசனங்கள் 02-8). ('அரியணைச் சுற்றிலும் இருந்த காட்சிகள்' என்ற விளக்கப்படத்தைக் காணவும்.)

விபரங்களினால் மூழ்கிப்போய்விடாதீர்கள். இருபத்திநான்கு மூப்பர்களின் அடையாளத்துவம், கண்ணாடிக்கடலின் முக்கியத்துவம், மற்றும் நான்கு ஜீவன்களின் அர்த்தம் மற்றும் நோக்கம் ஆகியவை பற்றி விளக்கவுரையாளர்கள் போராடுகின்றனர்; ஆனால் அந்த விபரங்களினமீது வலியுறுத்தம் வைத்தல் என்பது, கருத்தைத் தவறவிடுவதாக உள்ளது. இந்தக் காட்சியானது கண்களைப் பளபளக்கச் செய்வதாகவும் கற்பனையை அலைக்கழிக்கச் செய்வதாகவும் உள்ளது. இது, தேவனுடைய மகத்துவத்தைப் பற்றி நம்மைப் பெருவியப்படையச் செய்யும்படிக்குப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது!

நாம் முடிக்கும் முன், இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அடையாளங்களின் சாத்தியமான முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி நாம் போராடவும் செய்வோம். இருப்பினும், முதலாவதாகவும் முதன்மையாகவும் நாம், இந்தத் தரிசனத்தை முழுமையாகக் கண்ணோக்கவும், அது யோவான் மீது எவ்வாறு செயல்விளைவை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதை ஆராயவும் விரும்புகின்றோம். உங்களை யோவானின் இடத்தில் வைத்து, அவர் கண்டவை என்ன மற்றும் அவர் எவ்வாறு உணர்வடைந்திருப்பார் என்பவை பற்றிக் கண்ணோக்க முயற்சி செய்யுங்கள். எனது சிந்தையில் நான் இதை எவ்வாறு உணர்ந்திருக்கின்றேன் என்பதை இங்கு தருகின்றேன்.

யோவான் எதிர்பார்த்திருந்தது என்ன என்று அவர் அறிந்திருக்கவில்லை, ஆனால் அந்த மகிமையும் மாட்சிமையும் அவரால் கற்பனை செய்யக்கூடிய எதையும் விஞ்சியிருந்தது. அந்த ஒளிப்பிரகாசத்தினால் பாதி பார்வையற்றுப்போய், அந்தக்காட்சியினால் திகைப்படைந்துபோய் இருந்த அவர், தமக்குமுன்பு தோன்றிய அந்தக் காட்சியை வகைப்படுத்தப் பிரயாசப்பட்டார்.

மேடையின் மையத்தில் ஒரு பெரிய அரியணை இருந்தது, அது சர்வவல்லவரின் இருக்கையாக இருந்தது! அரியணையில் இருந்து வானவில்லின் மயங்க வைக்கும் நிறங்கள் துடிப்புடன் ஒளிர்ந்தன.

அரியணையைச் சுற்றிலும் அதேபோன்ற, ஆனால் சிறிய அளவிலான அரியணைகள்¹⁴ வட்டமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த அரியணைகளில், முதிய மனிதர்கள் வெள்ளை அங்கி தரித்து, பொன்முடி சூடி அமர்ந்திருந்தனர், அவர்களின் சுருக்கம் நிறைந்த முகங்கள் வானலோகத்து ஓளியில் குளித்திருந்தன.

எச்சரிக்கை எதுவுமின்றி, அரியணையில் இருந்து தனிவகைப்பட்ட இடிமுழக்கமும் மின்னல்களின் கண்கூசும் ஓளியும் வந்தன. ஏழு விளக்குகள் அரியணையின் பாதபடியில் பிரகாசித்தன. இது யோவாணைத் திகைக்கச் செய்தது. அவருக்கும் அந்த உரம் வாய்ந்த வல்லமைக்கும் இடையில் பரந்து விரிந்த ஒரு பிரகாசமான இடைவெளி இருந்தது - யோவான் அந்தத் தூரத்தைக் குறித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவரது இருதயம், அவரது மார்பில் இருந்து வெடித்து விழுந்து விடுமோ என்று காணப்படுமளவுக்கு மிகவும் வேகமாகத் துடித்தது.¹⁵

யோவானின் கண்கள் அனுசரித்துப்போன வேளையில், அவரது பார்வையினால், அரியணையைச் சுற்றிலும் இருந்த ஒளிவெள்ளத்தை ஊடுருவிச் கண்ணோக்க முடிந்தது, அவர் விசித்திரமான நான்கு ஜீவன்களைக் கண்டார். அவற்றின் வடிவம் அழகானதாகவும் விகாரமானதாகவும் இருந்தது. அவை யாவையும் சிறகுகளைக்கொண்டிருந்தன மற்றும் சிமிட்டாத கண்களால் மூடப்பட்டிருந்தன, அவைகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற கண்களாக இருந்தன. அவைகள், அண்டத்திலேயே வீரமிக்க, பலமிக்க, ஞானமிக்க, மற்றும் வேகமான ஜீவன்கள் என்று யோவான் ஆவியினாலே அறிந்தார். பின்பு அந்த அப்போஸ்தலர், அவைகளின் பாடல் பற்றி அறிந்தார். அவைகள், அரியணையில் அமர்ந்திருந்தவரைத் துதித்துப் புகழுகையில், அவைகளின் பாடல் அப்போஸ்தலரின் ஆத்துமாவை நிரப்பிற்று: “இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமை யுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர்.” யோவான் பயபக்தியினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தார் ...

வசனம் 2முதல் 8வரையிலான பகுதியை மறுபடி வாசிப்பதற்கும், காட்சியை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கான எனது முயற்சிக்கும் சற்றே தாமதியுங்கள். பின்பு, பின்வரும் கேள்விகளை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: இந்தத் தரிசனம் யோவான்மீது ஏற்படுத்தியிருக்கக் கூடிய முழுமையான மனப்பதிவு என்ன என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன? இது உங்களிடத்தில் ஏற்படுத்துகிற மனப்பதிவு என்ன? இந்தக் காட்சியைப் புரிந்துணர்ந்து கொள்கையில் உங்கள் மனதிற்கு வரும் வார்த்தைகள் என்ன?: “மகிமை,” “மகத்துவம்,” “மேன்மை,” “வல்லமை,” “பலம்”? தேவனுடைய மகாபராக்கிரமத்தை உங்கள் சிந்தையிலும் இருதயத்திலும் செயல்தாக்கம் செய்தல் என்பதே இந்தத் தரிசனத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக உள்ளது! இந்த விபரங்களின் மீது கவனம் செலுத்துதல் என்பது அவற்றின் நோக்கமாயிருப்பதில்லை, ஆனால் கருத்தை மேம்படுத்துதல் என்பதே அவற்றின் நோக்கமாக உள்ளது.

இங்கு ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு இன்னொரு கேள்வி உள்ளது: இந்தத் தரிசனம், யோவான் மீது கொண்டிருந்த நடைமுறைச் செயல்விளைவு

என்ன? யோவான், தேவனுடைய மகிமையையும் வல்லமையையும் கண்டபின்பு, அவரால் ரோமாபுரியின் பலத்தைப் பற்றி முன்புபோன்றே மீண்டும் ஒருக்காலும் நினைத்துப் பார்க்க இயலாதிருந்தது. தேவனுடைய அரியணையுடன் ஒப்பிடப்படுகையில், டொமீஷியனின் அரியணை, ஒரு குப்பைக் குவியலுக்கு மாத்திரமே தகுதியான ஆட்டம்காணும் சிற்றிருக்கையாக இருந்தது. தேவனுடைய மகிமைக்கு முன்னால், ரோமாபுரியின் மேன்மையானது மெல்லியதாகவும் அற்ப ஒளியுடைதாகவும் இருந்தது. தேவனுடைய வல்லமைக்கு எதிராக, ரோமாபுரிப்படையானது, புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தை போல், உதவியற்ற வகையில் இருந்தது.

உங்களில் பலர், உங்களுக்கு எதிராக அணிவகுத்துள்ள பேய்க்குணம் கொண்ட சக்திகளுடன், கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதில் உள்ளடங்கியிருக்கும் சிரமத்தை அறிவீர்கள். சிலருக்கு அந்த சக்தியாக இருப்பது, தேவன்மீதான நம்பிக்கைக்கு எதிரான அரசாங்கமாகும். மற்றவர்களுக்கு இது பரிவிர்க்கமற்ற வேலைக்கு அமர்த்தியிருப்பவர், அவிசவாசமான ஒரு குடும்பம், ஒத்துழைக்காத ஒரு வாழ்க்கைத் துணை, நட்புறவற்ற அயலகத்தவர்கள் அல்லது ஆதரவு அளிக்காத நண்பர்கள் என்பதாக இருக்கிறது. நமது கைகள் களைத்துப்போய், நமது பாத அடிவைப்புகள் தள்ளாடும்போது (கலாத்தியர் 6:9; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:13), நாம் நமது தலைகளை உயர்த்தி தேவனுடைய - நம்மீது அன்புகூர்ந்து நம்மைப் பராமரிக்கின்ற, சர்வ வல்லமை நிறைந்த அன்புகூரும் தேவனுடைய - மகிமையை மீண்டும் ஒருமுறை காணவேண்டும் (ரோமர் 8:35-39). இந்த உலகத்தில் உள்ள மற்ற யாவும் - இந்த அண்டத்தில் உள்ள மற்ற யாவும் - நமது தேவனுக்கு முன்பாக மங்கித் தேய்ந்து விடுகிறது. அந்த சக்தியத்தில் இருந்து நாம் ஆறுதலையும் பலத்தையும் பெற்றுக்கொள்வோமாக.

தேவனே அகிலத்தை ஆளுகின்றார் - மனிதன் அல்ல - என்பதைப் பகுத்தறியுங்கள் (4:2-8அ)

நாம் இந்தத் தரிசனத்தை முழுமையாகக் கண்ணோக்கியுள்ள நிலையில், இப்போது இதன் விபரங்களைக் கண்ணோக்கும் வேளையாக உள்ளது. “இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர்” தாம் (வசனம் 8) அரியணையின்மீது வீற்றிருந்தார் (மற்றும் வீற்றிருக்கின்றார்). இவர், 4:5ல் பரிசுத்த ஆவியானவருடனும், 5:13ல் இயேசுவு(ஆட்டுக்குட்டியானவரு)டனும் குறிப்பிடப்படுவதால், இவர் பிதாவாகிய தேவனாக இருக்கின்றார்.

யோவான், பிதாவை விவரித்தல் என்ற சாத்தியமற்ற அறைகூவலைக் கொண்டிருந்தார். “தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்” (யோவான் 4:24அ) என்பதாலும், “தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை” (யோவான் 1:18அ) என்பதாலும், அவரை யோவான் எவ்வாறு சாத்தியமான வழியில் விவரிக்க முடியும்? யோவான் இதற்கு முன்பே, “தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார்” (1 யோவான் 1:5; 1 தீமோத்தேயு 6:16ஐக் காணவும்) என்று எழுதியிருந்தார். இவ்விதமாக அவர், கர்த்தரை ஒளி மற்றும் வண்ணம் ஆகிய

சொற்றொடர்களில் சித்தரித்தார்¹⁶; “வீற்றிருந்தவர், பார்வைக்கு வச்சிரக் கல்லுக்கும் பதுமராகத்துக்கும் ஒப்பாயிருந்தார், அந்தச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றி ஒரு வானவில்லிருந்தது, அது பார்வைக்கு மரகதம்போல் தோன்றிற்று” (வசனம் 3).

வச்சிரக்கல் என்பது நன்கு அறியப்பட்ட ஆபரணக்கல்லாக இருந்தது (எசேக்கியேல் 28:13), இது பிரதான ஆசாரியரின் மார்ப்பதக்கத்திலும் (யாத்திராகமம் 28:20; 39:13), புதிய எருசலேமின் அஸ்திபாரத்திலும் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:18, 19) காணப்பட்டது. வச்சிரக்கல் என்பது சிலவேளைகளில் பச்சையாக இருந்தது என்றாலும், ஒரு தெளிவான வகையையே யோவான் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார்,¹⁷ ஏனெனில் பிற்பாடு அவர், பரலோக எருசலேமின் பிரகாசமானது “பளிங்கினொளியுள்ள வச்சிரக்கல்லைப்போல” இருந்தது என்று எழுதினார் (21:11). மின்னுகிற மற்றும் ஒளிவீசுகிற மேன்மையான, வானவில்லின் நிறங்களைக் கதிரொளி பரப்புகிற ஒரு வைரக்கல்லை நீங்கள் கற்பனை செய்தால் அது தவறில்லை.¹⁸ தெளிவான வச்சிரக்கல் என்பது தேவனுடைய மகிமையைக் குறிக்கிறது (21:11ஆ), அது அவரது பரிசுத்தத்தையும் குறிக்கலாம்.

பதுமராகக் கல் என்பதும் வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலங்களில் மதிப்பு மிக்கதாக இருந்தது. இதுவும் பிரதான ஆசாரியரின் மார்ப்பதக்கம் (யாத்திராகமம் 28:17) மற்றும் பரலோக நகரத்தின் அஸ்திபாரம் (21:20) ஆகியவற்றில் காணப்பட்டது. இதைப் பலர், இன்றைய நாட்களில் கார்னெலியன் (மாணிக்கம்) என்று நினைக்கின்றனர்,¹⁹ இது சாதாரணமாக ஆழ்ந்த சிகப்பு வண்ணத்தில், ரூபியின் தோற்றத்திற்கு ஒப்பானதாக உள்ளது.²⁰ “ஒருவர், மாணிக்கக்கல் ஒன்றைத் தமது கையில் வைத்திருக்கும்போது, அது அந்தக் கல்லினுள் ஒரு நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருப்பது போன்று காணப்படும்.”²¹ இந்தக் கல்லானது தேவனுடைய அக்கினிபோன்ற கோபத்தின் அடையாளத்துவமாக இருக்கலாம்.

மரகதம் என்பது அனேகமாக இன்றைய நாட்களிலும் அந்தப் பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிற அதே கல்லாக இருக்கலாம், இது அழமான, மினுமினுப்பான பச்சை நிறக் கல்லாகும் - இது சாத்தியமான வகையில் தேவனுடைய இரக்கத்தைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.²² இப்படிப்பட்டதொரு விளக்கம், வானவில்லின் அடையாளத்துவத்துடன் சீர்பொருந்தியதாக இருக்கும். நோவா மற்றும் பேழை பற்றி ஆதியாகமம் 6 முதல் 9 வரையுள்ள வரலாற்றை மறுபடியும் வாசியுங்கள், 9:8-17ல் உள்ள வானவில்லின் தனிச் சிறப்பான கருத்தின்மீது விசேஷித்த கவனம் செலுத்துங்கள்.²³ வானவில் என்பது, தேவனுடைய கோபத்தையும் இரக்கத்தையும் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. விசேஷமாக வானவில் என்பது, தேவன் தமது வார்த்தையைக் காத்துக்கொள்கின்றார் என்பதற்கு நிரூபணமாக உள்ளது: அவர் நோவாவுடன் ஒரு உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார், அந்த வாக்குத்தத்தை அவர் காத்திருக்கின்றார். இவ்விதமாக, வானவில் என்பது, துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு, தேவன் அவர்களைப் பாதுகாத்துப் பத்திரப்படுத்துவார் என்று கொடுத்த அவரது வாக்குத்தத்தத்தை உறுதிப்படுத்திற்று.

அரியணையில் வீற்றிருப்பவர் பற்றிய இன்னொரு கருத்து நோக்கத்தை

வசனம் 5 தருகிறது: “அந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும் புறப்பட்டன” (வசனம் 5அ). நமது சிந்தைகள் சீனாய் மலையை நோக்கிப் பின்செல்லுகின்றன, அப்போது தேவனுடைய பிரசன்னம் மலையில் வெளிப்பட்டது - மக்கள் பயந்து நடுங்கினார்கள் (யாத்திராகமம் 19:16). இடிமுழக்கத்தின் அடையாளம், தேவசனத்தில் தேவனுடைய வல்லமையை, விசேஷமாக, அவரைக் கர்த்தர் என்று ஒப்புக்கொள்ளாதவர்களை தண்டிப்பதில் அவரது வல்லமையைச் சித்தரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (1 சாமுவேல் 2:10ஐக் காணவும்). அதிகாரம் 4ன் மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும், பூமியின்மீது வரவிருந்த புயலின் முன் அடையாளங்களாக இருந்தன (8:5; 11:19; 16:18ஐக் காணவும்).

யோவான், “தேவனுடைய ஏழு ஆவிகளாகிய ஏழு அக்கினி தீபங்கள் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாக எரிந்துகொண்டிருந்தன” என்று கூறினார் (வசனம் 5ஆ). “ஏழு ஆவிகள்” என்பவை பரிசுத்த ஆவியானவரே.²⁴ நீங்கள் “ஏழு அக்கினி தீபங்கள்” பற்றி வாசிக்கும்போது, அனேகமாக நீங்கள், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இருந்த ஏழு விளக்குகளைக் கொண்ட விளக்குத்தண்டைப் பற்றி நினைக்கலாம்,²⁵ அது பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் வெளிச்சத்திற்கு ஆதார மூலமாக இருந்தது (யாத்திராகமம் 25:31-37; 40:24). ஆவிக்குரிய வெளிச்சத்திற்காக (சங்கீதம் 119:105) பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு வசனத்தை (2 பேதுரு 1:21) கொடுத்துள்ளார்.²⁶ தரிசனத்தில், ஏழு கூடர்கள் அரியணையின் மேன்மையைக் கூட்டின.

அடுத்துவரும் விபரங்கள் கல்வியாளர்களைத் திகைக்கச் செய்கின்றன: இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் நான்கு ஜீவன்களும். சாத்தியமான அர்த்தங்களில் நாம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கையில், இந்த அடையாளங்களின் நோக்கம், ஆபரணக் கற்கள், வானவில், புயல் மற்றும் விளக்குகள் ஆகிய அடையாளங்களின் நோக்கத்தைப் போன்றதாகவே இருந்தது என்ற உண்மையின் கண்ணோக்கை நாம் இழந்து போய்விடாது இருப்போமாக: அது தேவனுடைய மேன்மையை/மாட்சிமையைக் காண்பித்தலாகும்.

இந்த இருபத்து நான்கு மூப்பர்கள் என்பவர்கள் யார்? இவர்கள், “வெற்றிகொண்ட” கிறிஸ்தவர்களுக்கு இயேசு வாக்களித்து இருந்த ஆசீர்வாதங்களில் மூன்றைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதைக் கவனியுங்கள்: இவர்கள் ஆளுகை செய்துகொண்டிருந்தனர் (2:26, 27; 3:21ஐக் காணவும்), இவர்கள் வெண் உடைகளை உடுத்தியிருந்தனர் (3:5ஐக் காணவும்), மற்றும் இவர்கள் வெற்றி கிரீடங்களைக் கொண்டிருந்தனர் (2:10ஐக் காணவும்). இது என்னை, இவர்கள் வெற்றிகொண்டிருந்த கிறிஸ்தவர்களைக்²⁷ குறித்தனர் என்று நம்பும்படிக்கு வழிநடத்துகிறது. அப்படியிருந்தால், இருபத்துநான்கு என்ற எண்ணின் தனிச்சிறப்பு என்னவாயிருக்கும்? இது, பன்னிரண்டு (முழுமையைக் குறிக்கிற எண்) என்பது இரண்டாக வலுசேர்க்கப்படுதலாக உள்ளது²⁸ - இது, இருபத்துநான்கு என்பது “மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருக்கும்” யாவரையும் குறிக்கும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது (2:10).²⁹

இருப்பினும் இந்த அடையாளத்தின் மிகவும் தனிச்சிறப்பான அம்சம், வசனங்கள் 10, 11ல் காணப்படுகிறது: வயதுமுதிர்ந்த இந்த முற்பிதாக்கள்

தேவனுக்கு முன்பாக விழுந்து பணிந்து, தங்கள் கிரீடங்களை அரியணைக்கு முன்பாக வைத்து,³⁰ “கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர் ...” என்று பாடினார்கள். (“மூப்பர் ஒருவர் தமது கிரீடத்தை அரியணையின் முன்பாக வைத்தல்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) அவர்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த மகிமை எதுவாக இருந்தாலும், அது பிரதிபலிக்கப்பட்ட மகிமையாகவே இருந்தது; அவர்கள் தங்களின் மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு தங்கள் சுயத்திற்கு மதிப்பு எதையும் எடுத்துக்கொள்ள இயலாதிருந்தது. தேவன் மாத்திரமே துதிக்குப் பாத்திரராய் இருந்தார்!

இப்போது நாம், இந்தத் தரிசனத்தின் வினோதமிக்க பாகத்திற்கு வருகின்றோம்: பல சிறகுகளும் கண்களும் கொண்டிருந்த நான்கு ஜீவன்கள்.³¹ (“நான்கு உயிருள்ள ஜீவன்கள் சிங்காசனத்தைச் சுற்றியிருத்தல்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) “நான்கு ஜீவன்களுக்கு” (4:6) முன்பிருந்தவைகள், ஏசாயா 6 மற்றும் எசேக்கியேல் 1; 10ல் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள தரிசனங்களில் காணப்படுகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ன் வினோதமான நான்கு ஜீவன்கள், ஏசாயா மற்றும் எசேக்கியேல் ஆகியோரால் முன்பு காணப்பட்டிருந்த ஜீவன்களின் ஒன்றுசேர்ந்த வடிவமாக³² உள்ளன.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ன் முதல் பாகத்தில் உள்ள விவரிப்பானது எசேக்கியேலின் தரிசனத்துடன் உறவுபடுகிறது: அவைகள் நான்கு ஜீவன்களாக இருந்தன (எசேக்கியேல் 1:5), அவைகள் “கண்களால் நிறைந்தவை”யாக இருந்தன, எசேக்கியேலின் (தரிசனத்தில் காணப்பட்ட) உயிரினங்களின் “சக்கரங்கள்” கூடக் கண்களால் நிறைந்திருந்தன (எசேக்கியேல் 1:16-18). எசேக்கியேல் தரிசனத்தில் கண்டிருந்த ஜீவன்கள் நான்கு முகங்களைக் கொண்டிருந்த (எசேக்கியேல் 1:10) வேளையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ன் ஜீவன்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரே ஒரு முகத்தை மாத்திரம் கொண்டிருந்தன; ஆனால் அந்த முகங்கள்,³³ எசேக்கியேலினால் குறிப்பிடப்பட்ட முகங்களைப் போன்றவைகளாகவே இருந்தன: ஒரு சிங்கம், ஒரு காளை [a bull-calf³⁴], ஒரு மனிதன் மற்றும் ஒரு கழுகு. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ல் உள்ள எஞ்சிய விபரங்கள், ஏசாயாவின் தரிசனத்துடன் உறவுபடுகின்றன: அந்த ஜீவன்கள் தலா அறு செட்டைகளைக் கொண்டிருந்தன (ஏசாயா 6:2)³⁵ மற்றும் அவைகள், “சேனைகளின் கர்த்தர் பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்” என்று கூப்பிட்டுச் சொல்லின (ஏசாயா 6:3).

ஒவ்வொரு விபரமும், அந்த ஜீவன்கள் எவ்வளவாகக் குறிப்பிடத் தக்கவையாய் இருந்தன என்பதை வலியுறுத்துகின்றன: அவைகள் “கண்களால் நிறைந்திருந்தன,” இவ்விதமாக அவைகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தன. அவைகள் சிங்கத்தைப்போல் வீரமும், காளையைப்போல் பலமும், மனிதனைப்போல் வினாவும், கழுகைப்போல் வேகமும் கொண்டிருந்தன.³⁶ அவற்றின் பல எண்ணிக்கையிலான செட்டைகள் அவற்றை, எஜமானரின் ஊழியத்திற்கென்று எங்கு வேண்டுமென்றாலும் தாரிதப்படுத்த முடிந்தவையாய் இருந்தன.

நம்புதற்கு அரிய இந்த ஜீவன்கள் யார் அல்லது என்ன? ஏசாயா தரிசனத்தில் கண்டிருந்த ஜீவன்கள் “சேராபீன்கள்” என்று அழைக்கப் பட்டன (ஏசாயா 6:2, 6).³⁷ எசேக்கியேல் தரிசனத்தில் கண்டிருந்த ஜீவன்கள், “கேருபீன்கள்” என்று எசேக்கியேல் 10ல், மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கப்பட்டன (விசேஷமாக, வசனங்கள் 15 மற்றும் 20ஐ வாசியுங்கள்).³⁸ சேராபீன்களும் கேருபீன்களும், சாத்தியமான வகையில் தூதர்களின் விசேஷித்த இரண்டு வகைகளாக, தேவனுடைய படைப்பில் மிக உயர்ந்தவைகளின் மத்தியில் இருப்பவைகளாகப் பொதுவாக நினைக்கப்படுகிறது.³⁹ ஒருவேளை அதுவே யோவான் கண்ட நான்கு ஜீவன்களாக இருக்கலாம் - அல்லது அவைகள் எல்லா ஜீவன்களுக்கும் அடையாளத்துவமாக இருக்கலாம்.⁴⁰ அவைகள், தேவனுடைய பண்பைப் பற்றிய பரலோகத்திற்குரிய நினைவூட்டுதல்களாக மாத்திரம் இருக்கலாம்.

அவைகள் யாராக அல்லது என்னவாக இருந்தன என்பது, அவைகள் என்ன செய்தன என்பதைப்போல் அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருப்ப தில்லை. அவைகள் எவ்வளவுக்குத் தோற்றப்பொலிவு உடையவைகளாய் இருந்தனவோ, அவ்வளவுக்கு அவைகள் தங்களுக்கென்று துதியை எடுத்துக் கொள்ளாதிருந்தன, ஆனால் பிதாவானவருக்கே எல்லா மகிமையையும் செலுத்தின: “சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர்”!

இன்னும் ஒரு குறிப்பிற்குப் பின்பு நாம், இந்த விபரங்களை முடிப்போம். (விபரங்களில் புதைந்து போகாதிருத்தல் என்பது மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது!) இப்போது வரையிலும் நான், வசனம் 6ன் முதல் பகுதியை வேண்டுமென்றே விட்டுவைத்துள்ளேன்: “அந்தச் சிங்காசனத்திற்கு முன்பாகப் பளிங்குக்கொப்பான கண்ணாடிக்கடலிருந்தது”⁴¹ வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கடலின் உருவகம் அடிக்கடி உள்ளது.⁴² இவ்விடத்தில் இது, நாம் மாம்சத்தில் இருக்கையில் - யோவானை அரியணையில் இருந்து பிரித்து வைத்திருந்த கண்ணாடிக்கடலைப் போலவே - நமக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் எப்போதுமே ஒரு தடைச்சுவர் இருக்கும் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்தலாம்.⁴³ “இருக்கலாம்” அல்லது “ஒருவேளை” என்பவற்றினால் கவலையடையாதீர்கள். மாறாக, யோவான் கண்ட காட்சியைக் கண்ணின்முன் நிறுத்தி, “கடல்” என்று அழைக்கப்படுகிற மினு மினுப்பான பரப்பெல்லையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

நான், அமைதியான ஏரிகளின் அருகில் நின்று, உயர்ந்த மரங்கள், கம்பீரமான மலைகள் மற்றும் மேகங்களால் நிறைந்த ஆகாயம் ஆகியவற்றின் பிரதிபலிப்பைப் பெரும் வியப்புடன் உற்றுநோக்கியுள்ளேன். யோவானின் புலன்களை நிறைத்திருந்த காட்சியானது எவ்வளவு பயபக்தி நிறைந்த ஏவுதலாக இருந்திருக்க வேண்டும்: இருபத்து நான்கு அரியணை களில் அவற்றிற்கே உரிய அமர்வாளர்கள்; நான்கு வினோதமான ஜீவன்கள்; ஓளிவீசும் ஏழு தீபங்கள்; பிரகாசிக்கும் வெளிச்சங்கள், தனிச்சிறந்த மேகங்கள் மற்றும் மின்னல் வெளிச்சங்கள் ஆகியவற்றுடன் மேன்மையான அரியணை - இவை யாவும் கண்ணாடிக் கடலில் பிரதிபலிக்கப்பட்டன!

அந்தக் காட்சியை நீங்கள் சித்தரித்துக் காண்கையில், அரியணைதான்

கவனக்குவிப்பின் இடமாக உள்ளது என்பதைப் பற்றி விழிப்புணர்வுடன் இருங்கள். “அரியணை” (அல்லது “அரியணைகள்”) என்ற வார்த்தை, அதிகாரம் 4ல் பதினான்கு முறைகள் வருகிறது.⁴⁴ மற்ற ஒவ்வொன்றும் அரியணையுடன் உறவுபட்டு இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது: இருபத்து நான்கு மூப்பர்களும் “அரியணையைச் சுற்றி” அமர்ந்திருந்தனர் (வசனம் 4); மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் “அரியணையில் இருந்து” புறப்பட்டன (வசனம் 5); ஏழு ஆவிகளும் கண்ணாடிக்கடலும் “அரியணைக்கு முன்பாக” இருந்தன (வசனங்கள் 5, 6); நான்கு ஜீவன்களும் “அரியணையின் நடுவில் அதைச் சுற்றிலும்” இருந்தன (வசனம் 6); ஆராதனை யாவும் அரியணையை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்டது (வசனங்கள் 9, 10).

J. W. இராபர்ட்ஸ் அவர்கள், “(வெளிப்படுத்தின விசேஷம்) புத்தகத்தின் மையப்போதனையானது கிறிஸ்தவ விசுவாசம் முழுமையின் மையமாகவும் உள்ளது.” இது, “பரலோகத்தில் அரியணையில் வீற்றிருக்கும் நித்தியமான தேவன், இந்த அகிலத்தின் மையமான வல்லமையாக இருக்கின்றார்” என்பதே ஆகும் என்று கூறினார்.⁴⁵ டொமீஷியன் தமது அரியணையில் - தற்காலிகமாக - வீற்றிருக்கும்படி, தேவனுடைய புரலத்தன்மையினால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார், ஆனால் அவர் எந்தக் கணத்திலும் அகற்றிப் போடப்படக் கூடியவராக இருந்தார். தேவனுடைய அரியணையானது எந்த ஒரு அரியணைக்கும் மேலானதாக உள்ளது!

இதை இன்றைய நாட்களில் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உலகில் சிலர், ரோமாபுரியை தங்கள் கவனக்குவிப்பிடமாகக் கொண்டு இருக்கலாம், ஆனால் அதற்குச் சமமான வகையில் தகுதியற்றதாக உள்ள விருப்பங்களின்மீது பலர் தங்கள் வாழ்வின் கவனத்தைக் குவித்துள்ளனர்: வளமை, கௌரவம், அதிகாரம், மற்றும் பிரபலமாகுதல். மற்றவர்கள் பிறவற்றைக் கொஞ்சமாகவே காணும்படிக்குத் தங்கள் கண்களில் இந்த வாழ்வின் அநீதிகள் மற்றும் துன்பங்கள் ஆகியவற்றினால் நிறைத்துள்ளனர். வாழ்வைச் சிலர், “ஒரு முட்டாளினால் கூறப்பட்ட கதையாக, சத்தம் மற்றும் உக்கிரம் ஆகியவற்றினால் நிறைந்ததாக, ஏதொன்றையும் தனிப்பட்ட வகையில் குறிப்பிடாததாக” காண்பதில் வியப்பு எதுவும் இல்லை.⁴⁶ தேவனுடைய அரியணை வாழ்வின் மையத்தில் இராத வரையிலும் அது (வாழ்வு) கருத்தறிவு எதையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.

சங்கீதக்காரர், “கர்த்தர் ராஜிகம்பண்ணுகிறார், மகத்துவத்தை அணிந்து கொண்டிருக்கிறார், கர்த்தர் பராக்கிரமத்தை அணிந்து, அவர் அதைக் கச்சையாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்” என்று கூறினார் (சங்கீம் 93:1அ, ஆ). O. W. ஹோம்ஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

எல்லாமுமாக இருக்கின்ற கர்த்தர், தூரத்தில் அரியணை கொண்டுள்ளார், அவரது மகிமை சூரியன் மற்றும் விண்மீன்களில் இருந்து ஒளிர்கிறது; ஒவ்வொரு வட்டாரத்தின் மையமாக, ஆத்துமாவாக அவர் திகழ்கின்றார், ஆயினும் அன்புகூரும் ஒவ்வொரு இருதயத்திற்கும் எவ்வளவு அண்மையில் உள்ளார்!⁴⁷

தேவனுடைய அரியணையை இந்த அகிலத்தின் மையமாகக்

கண்ணோக்குதல் - மற்றும் அவரது அரியணையை உங்கள் வாழ்வின் மையமாக்குதல் - என்பது இந்தப் பாடத்தின் அறைகூவல்களில் ஒன்றாக உள்ளது. நீங்கள் விரும்பினால் உங்கள் கருத்துநோக்கு பாதிக்கப்படுவதை உங்களால் தடுக்க இயலும்.

தேவன் - தேவன் மாத்திரமே - துதிக்குப் பாத்திரர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் (4:8ஆ-11அ)

காட்சியை ஆய்வுசெய்துள்ள நிலையில் நாம், செயல்பாட்டை, குறிப்பிடத்தக்க ஒரு ஆராதனை ஊழியத்துடன் மீண்டும் துவங்குவோம். நான்கு ஜீவன்களைப் பற்றி யோவான் விவரித்தபின்பு அவர், “இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்று இரவும் பகலும் ஓய்வில்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தன” என்று கூறினார் (4:8).

அந்த ஜீவன்கள் முதலில், தேவனுடைய தூய்மைக்காக அவரைத் துதித்தன. “பரிசுத்தர்” என்பதற்கான வார்த்தை மூன்றுமுறை திரும்பக் கூறப்பட்ட விஷயமானது, உயர்வு நவீனசியின் அளவை வெளிப்படுத்தும் எபிரெய வழியாக உள்ளது. தேவன் மிகவும் பரிசுத்தராக இருக்கின்றார்; அவர் பரிசுத்தர்! பின்பு அவைகள் அவரது வல்லமையை ஒப்புக்கொண்டன: அவர் “சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தராக” இருக்கின்றார். இந்தப் பட்டப்பெயரை டொமீஷியன் தனக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் இது தேவனுக்கு மாத்திரமே உரியதாக இருந்தது. கடைசியாக, தேவனுடைய நிலைத்திருக்கும் தன்மை பற்றி விநோதமான நால்வர் பாடினர்:⁴⁸ “இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் வருகிறவருமாகியவர்.”⁴⁹ இந்த உலகம் நிலைதடுமாறுகிறது, ஆனால் தேவன் மாறாதவராக நிலைத்திருக்கின்றார்.

உயிருள்ள அந்த ஜீவன்கள், “சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிக்கிறவருக்கு அந்த ஜீவன்கள், மகிமையையும் கனத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும்” செலுத்தியபோது (வசனம் 9), இருபத்து நான்கு மூப்பர்களும், “சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறவரைத் தொழுதுகொண்டனர்” (வசனம் 10). ஆராதனை என்பது ஒட்டி பரவக் கூடியதாக உள்ளது!

மூப்பர்கள், “தங்கள் கிரீடங்களைச் சிங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்தனர்” (வசனம் 10ஆ), நன்மையான எந்த ஈவும், அவரிடத்தில் இருந்தே வருகின்றன (யாக்கோபு 1:17) என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். (பக்கம் 98ஐக் காணவும்.) பின்பு அவர்கள் தங்கள் பல்லவியைத் தொடர்ந்து பாடினர்: “கர்த்தாவே, தேவரீர், மகிமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறீர்” (வசனம் 11அ). மூலவசனத்தில், “மகிமை,” “கனம்,” மற்றும் “வல்லமை,” என்ற வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் (“the”) என்ற திட்டமான சுட்டுச்சொல்லைத் தனக்கு முன்னதாகக் கொண்டுள்ளது - இது தேவன்

மாத்திரமே துதியின் இந்தச் சொல்விளக்கங்களுக்குப் பாத்திரராயிருக்கின்றார் என்று மறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றன.

பரலோகத்தில் உள்ள இந்த அற்புதமான ஜீவன்கள் தேவனைத் துதிக்கின்றன, ஆனால் பூமியில் பலர் அவ்வாறு செய்ய மறுக்கின்றனர் என்பது திகைக்க வைப்பதாக இருப்பதில்லையா? டென்னீஸ் விளையாட்டு வீரர்களில் தொடங்கி பற்பசை வரையிலும் ஒவ்வொன்றையும் மனிதகுலம் துதிக்கிறது, ஆனால் தேவனைத் துதிப்பதைப் பரவலாக மறுக்கிறது என்பது இருதயத்தை உடைந்துபோகச் செய்வதாக இருப்பதில்லையா?

நீங்களும் நானும் “ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும்” (யோவான் 4:24ஆ) என்றால், நாம் தேவனைத் துதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் துதி என்பதே ஆராதனையின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது. “Worship” என்ற வார்த்தையானது, “பாத்திரர் என்று குறிக்கிற” என்பதாக அர்த்தப்படும் ஒரு பழையை ஆங்கில வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது. தேவனுடைய தகுதியை/பாத்திரராய் இருக்கும் தன்மையை உணர்ந்தறிந்து அறிவித்தலே ஆராதனையின் சாராம்சமாக உள்ளது. சங்கீதக்காரர் பின்வரும் ஆணையைக் கொடுத்தார்:

ஜனங்களின் வம்சங்களே, கர்த்தருக்கு மகிமையையும் வல்லமையையும் செலுத்துங்கள், கர்த்தருக்கே அதைச் செலுத்துங்கள். கர்த்தருக்கு அவருடைய நாமத்திற்குரிய மகிமையைச் செலுத்தி, காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து, அவருடைய பிரகாரங்களில் பிரவேசியுங்கள். பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள், பூலோகத்தாரே, நீங்கள் யாவரும் அவருக்கு முன்பாக நடுங்குங்கள் (சங்கீதம் 96:7-9).

நாம் இவ்வாறு அவரைத் துதிக்கும்போது, குறைந்தபட்சம் நான்கு ஆசீர்வாதங்கள் நம்முடையவைகளாகும்: நாம் தேவனுக்கென்று புதுப்பிக்கப்பட்ட பயபக்தியை, அவரது பிரசன்னம் பற்றிய ஆழமான கருத்துணர்வை, அவர் நமக்குத் தேவை என்ற பெருகிய அறிவை மற்றும் நம்முடன் தொழுதுகொள்ளுபவர்களுடன் ஒரு நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருப்போம்.

நமது சுய சித்தத்தையல்ல - தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தலே பூமியில் நமது நோக்கமாக உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் (4:11)

தேவன் பரிசுத்தராக, வல்லமை நிறைந்தவராக, மற்றும் நித்தியமான வராக இருக்கின்றார் என்ற வகையில் நான்கு ஜீவன்களும் அவரைத் துதித்தன. அடுத்ததாக, அவரைச் சிருஷ்டிகர் என்ற வகையில் இருபத்து நான்கு மூப்பர்களும் துதித்தனர்: “கர்த்தாவே, தேவரீர், ... பாத்திரராயிருக்கிறீர், நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சித்தத்தினாலே

அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது” (வசனம் 11).

வேதாகமத்தின் தொடக்கத்தில் நாம், “ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்” என்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டுள்ளோம் (ஆதியாகமம் 1:1). வேதாகமத்தின் மையத்தில் நாம், “அவர் கட்டளையிட அவைகள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” என்று வாசிக்கின்றோம் (சங்கீதம் 148:5ஆ). வேதாகமத்தின் கடைசிப்பகுதியில், “அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது; ... சகலமும் அவரைக் கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” என்பது மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது (கொலோசெயர் 1:16; நடபடிகள் 17:24; எபிரேயர் 11:3ஐக் காணவும்). “மனிதன் பலவிதமான வல்லமைகளை/அதிகாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றான், ஆனால் படைப்பதற்கான அதிகாரத்தை அவன் பெற்றிருப்பதில்லை. அவனால் மாற்றவும் மறுமுறைமைப் படுத்தவும் முடியும்; அவனால் ஏற்கனவே உள்ள பொருட்களில் இருந்து வேறுபொருட்களை உண்டாக்க முடியும்; ஆனால் தேவன் மாத்திரமே ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்து சிலவற்றைப் படைக்கக் கூடியவராக இருக்கின்றார்.”⁵⁰

வசனம் 11ஐ நான் வாசிக்கையில், எல்லாக் காலங்களிலும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்படுகிற மூன்று கேள்விகள் எனக்கு நினைவூட்டப்படுகின்றன: “நான் எங்கிருந்து வந்தேன்?”; “நான் ஏன் இங்கிருக்கின்றேன்?”; “நான் எங்கு சென்றுகொண்டிருக்கின்றேன்?” நமது வசனப்பகுதி, இவற்றில் முதல் இருகேள்விகளுக்கு நேரடியாகப் பதில் அளிக்கிறது, மூன்றாவது கேள்விக்கான பதிலை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது.

“நான் எங்கிருந்து வந்தேன்?” நான் தேவனிடத்தில் இருந்து வந்தேன்: “நீரே சகலத்தையும் சிருஷ்டித்தீர்” நான் தற்செயலான வாழ்ப்பின் மூலமாகவோ அல்லது கற்பனை செய்யப்பட்ட பரிமாணச் செயல்முறையின் மூலமாகவோ உண்டானவனாக இருப்பதில்லை. மாறாக நான், தேவனுடைய விசேஷித்த படைப்பாக இருக்கின்றேன். நான் அவருடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டுள்ளேன் - நீங்களும் அவ்வாறே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். அவர், “எல்லாருக்கும் ஜீவனையும் சுவாசத்தையும் சகலத்தையும் கொடுக்கிற”வராக இருக்கின்றார் (நடபடிகள் 17:25இ).

“நான் ஏன் இங்கிருக்கின்றேன்?” நான் தேவனுடைய சித்தத்தின் விளைவாக இங்கிருக்கின்றபடியால் (“உம்முடைய சித்தத்தினாலேயே அவைகள் இருக்கின்றன”), அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுதல் என்பதே வாழ்வில் எனது நோக்கமாக உள்ளது. வசதியான வாழ்வை நாடுவதற்காக, எனது நாட்களை மகிழ்ச்சியால் நிறைத்துக் கொள்வதற்காக அல்லது உலகம் வெற்றி என்பதை விளக்கப்படுத்துகின்ற வகையில் வெற்றி நிறைந்தவனாய் இருப்பதற்காகக்கூட நான் இந்த பூமியில் வைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. KJV வேதாகமத்தின் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவதென்றால், அவருடைய “சந்தோஷத்திற்காகவே” (வசனம் 11) நீங்களும் நானும் இங்கிருக்கின்றோம்.

“நான் எங்கு சென்றுகொண்டிருக்கின்றேன்?” என்னைப் படைத்த தேவனை ஒருநாளிலே நான் எதிர்கொள்வேன், அப்போது நான், பூமியின்

மீது எனது நோக்கங்களை எவ்வாறு நிறைவேற்றினேன் என்பதைப் பற்றி அவருக்குக் கணக்கு ஒப்புவிப்பேன் (20:11-15ஐக் காணவும்). “ஆதலால் நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்னைக்குறித்துத் தேவனுக்குக் கணக்கொப்பு விப்பான்” (ரோமர் 14:12); “மேலும், உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவ னென்று காணப்படுவது அவசியமாம்” (1 கொரிந்தியர் 4:2). இதைவிட அதிகம் பயபக்தியுள்ள சத்தியத்தை நீங்களும் நானும் ஒருக்காலும் அறிந்துணரப் போவதில்லை.

முடிவுரை

பர்ட்டன் காஃப்மன் என்பவர், “கட்டுப்படுத்தும் மையம் ஒன்றுள்ளது என்பதே இந்த அகிலத்தைப் பற்றி எவரொருவரும் அறியக்கூடிய மிகவும் முக்கியமான விஷயமாக உள்ளது” என்று கூறினார்.⁵¹ பூமியின்மீது எவ்வளவுதான் குழப்பங்கள் நிலவினாலும், பரலோகத்தில் ஒழுங்குமுறை உள்ளது. நம்மைச் சுற்றிலும் விஷயங்கள் எவ்வளவுதான் மாறினாலும், தேவன் மாறாதவராக நிலைத்திருக்கின்றார். நாம் எவ்வளவுதான் தனிமையாக உணர்ந்தாலும், தேவன் நம்மைக் கைவிட்டுவிடுவதில்லை. தேவன் தமது அரியணையைத் துறந்துவிடவில்லை என்பதே வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ம் அதிகாரத்தின் செய்தியாக உள்ளது.

தேவனுடைய அரியணை அறைக்குள் நாம் கண்ணோக்குகையில், வாழ்வின் கலக்கமுட்டும் எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் எல்லா விடைகளும் நமக்குத் தரப்படுகின்றனவா? இல்லை, ஆனால் மிகமுக்கியமான பதில் நமக்குத் தரப்படுகிறது: என்ன நடக்கிறது, ஏன் அது நடக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டாலும், இல்லாவிட்டாலும், தேவன் இன்னமும் கட்டளையிடுகின்றார் என்றும் அவர் எல்லாவற்றையும் சரியாக்குவார் என்றும் நமக்கு உறுதிப்படுத்தப்பட முடியும்! அதுவே நமக்கு அவரது உத்தரவாதமாக உள்ளது.

அதிகாரம் 5, வாழ்வுபற்றிய ஆட்டுக்குட்டியானவர் மற்றும் தேவன் ஆகியோரின் மகத்துவமான மற்றும் முழுமையான நோக்கத்தை அறிமுகப்படுத்துகையில், அது நமது புரிந்துகொள்ளுதலை மேம்படுத்தும். நாம் நமது படிப்பைத் தொடருகையில், துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர் களின் வாழ்வில் தேவன் எவ்வாறு கிரியை செய்தார் என்பது பற்றிய உட்கண்ணோக்கு நமக்குக் கொடுக்கப்படும்.

இருப்பினும் இந்த வேளையில், நாம் இப்பாடத்தில் இருந்து கற்றுக் கொண்டுள்ளவற்றினால் பலப்படுவோமாக. ரெஜினால்டு ஹெபர் அவர்கள், இந்தத் தரிசனத்தின் சாராம்சத்தை, “தூய, தூய, தூயா” என்ற பாடலில் படம்பிடித்துள்ளார்:

தூய, தூய, தூயா! சர்வவல்ல நாதா!
தேவரீர்க்கெந்நாளும் சங்கீதம் ஏறுமே;
தூய, தூய, தூயா! மூவரான ஏகா!
காருண்யரே, தூய திரியேகரே!
தூய, தூய, தூயா! அன்பர் சூழ நின்று

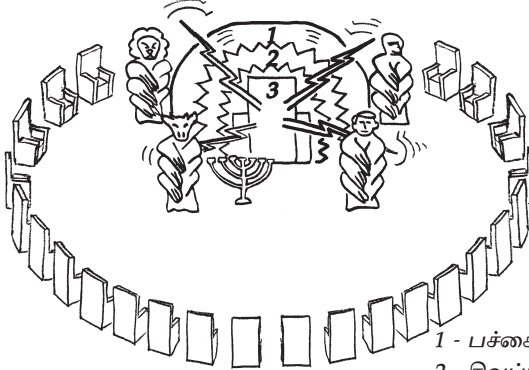
தெய்வ ஆசனமுன்னர் தம் கிரீடம் வைப்பரே,
கேருபின், சேராபின் தாழ்ந்து போற்றப்பெற்று
என்றென்றும் வீற்றாள்வீர், அநாதிவே.⁵²

தேவனுடைய மகிமையைக் காணக்கூடிய வழியைக் காட்டிலும் வேறெதுவும் மனிதனுடைய கருத்து நோக்கை மாற்ற இயலாது. ஸ்தேவான் கல்லெறியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவர் “வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து, தேவனுடைய மகிமையை”க் கண்டார் (நடபடிகள் 7:55ஆ). அந்தத் தரிசனம், அவர் தமது உதடுகளில் ஒரு ஜெபத்துடன் மரிப்பதற்கு அவருக்குப் பலம் அளித்தது (நடபடிகள் 7:60). நீங்களும் நானும் நம்பிக்கையிழந்து போய் நமது பலமானது விளிம்பில் நிற்கக் காணும்போது, நாம் திறந்த வாசல் வழியாகத் திரும்பக் கண்ணோக்கி, “ஆண்டவர் உயரமும் உன்னதமுமான சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிரு”ப்பதைக் காண்போமாக (ஏசாயா 6:1ஆ). அது நாம் விஷயங்களைப் பார்க்கின்ற வகையை மாற்றும்!⁵³

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

“நமது வாழ்வைக் கவனம் குவித்ததாகக் காத்துக்கொள்ளுதல்” என்பது இந்தப்பாடத்திற்கான ஒரு மாற்றுத்தலைப்பாக இருக்க முடியும்.

பிரையன் வாட்ஸ் அவர்கள் வரைந்த ஒரு படம் இந்தப் பாடத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் பிரசங்கிக்கும்போது அல்லது போதிக்கும்போது இந்தத் தரிசனத்தை வரைவதை விரும்பித் தேர்ந்து கொண்டால், அந்த நோக்கத்திற்கு, பிரையனின் சித்திரம் மிகவிரிவான தென்று நீங்கள் காணலாம். சீழே தரப்பட்டுள்ள அடிப்படை விபரங்கள் கொண்ட எளிய அணுகுமுறையை நீங்கள் விரும்பித் தேர்ந்து கொள்ளலாம்.

- 1 - பச்சை
- 2 - சிவப்பு
- 3 - தெளிவானது

யோவான், இந்த உலகத்தில் இருந்து பரலோகத்திற்குத் தமது கண்களை

ஏறெடுத்தல்பற்றி நான் நினைக்கையில், ஒரு விவரிப்பு எனது சிந்தைக்கு வருகிறது: சேதமடைந்த பெட்டியொன்று அஞ்சலில் வருவதாகக் கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். அதன் மேல்காகிதம் கிழிந்து அழுக்காகி இருக்கிறது. அந்த பெட்டியானது மதிப்புள்ள ஏதொன்றையும் கொண்டிராததாகக் காணப்படுகிறது மற்றும் அது தூக்கியெறியப்பட வேண்டியதாகக் காணப்படுகிறது - ஆனால் அது திறக்கப்படுகையில், ஒரு புதையல் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது! அதுபோலவே, நமது கண்கள் இந்த உலகத்தின்மீது இருக்கையில், வாழ்வின் சேதமடைந்த மூடல்களை மாத்திரமே நாம் காண்கின்றோம். நமது கண்கள் பரலோகத்தை நோக்கி ஏறெடுக்கப்படும்போது, வாழ்வு என்றால் முழுவதும் எதைப் பற்றியது என்பதை நாம் காண்கின்றோம், மற்றும் பரலோக பொக்கிஷங்கள் நம்முடையவைகளாக முடியும். நீங்கள் ஒரு பெட்டியைக் காண்பித்து இந்த விவரிப்பை ஒரு பொருளறி பாடமாகப் பயன்படுத்தலாம்.

அரியணையின் மீது கவனம் குவித்தல் என்பது அதிகாரம் 4க்கான இன்னொரு அணுகுமுறையாக உள்ளது. இந்தப் பாடம் “தேவனுடைய அரியணை அறை” என்று அழைக்கப்படலாம், மற்றும் இதன் முக்கிய கருத்துக்களில் “அரியணை” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படலாம்: (1) அரியணையின் மீது: மகத்துவம் (வசனங்கள் 1-3); (2) அரியணையைச் சுற்றிலும்: கிருபையின்தன்மை⁵⁴ (வசனங்கள் 4, 10); (3) அரியணையிலிருந்து: அரசாங்கம் (வசனம் 5அ); (4) அரியணைக்கு முன்பாக: வழிநடத்துதல்/ ஆற்றுப்படுத்துதல்⁵⁵ (வசனங்கள் 5ஆ, 6அ); (5) அரியணையின் மத்தியில்: மாட்சிமை/மாபெரும் தன்மை (வசனங்கள் 6ஆ-8அ); (6) அரியணைக்கு: நன்றிநிறைந்த தன்மை (வசனம் 8ஆ-11). மெரில் C. டென்னீ அவர்கள், இந்த அதிகாரத்தை “என்றென்றைக்கும் உள்ள அரியணை” என்று அழைத்து, பின்வரும் முக்கிய கருத்துக்களைப் பட்டியலிட்டார்: (1) அரியணையில் வீற்றிருப்பவர், (2) அரியணை இருக்கும் இடம், (3) அரியணையை நோக்கி ஆராதனை.⁵⁶

இந்த அதிகாரத்திற்கான உங்கள் அணுகுமுறை எதுவாயிருப்பினும், இந்த அல்லது இதைப்போன்ற பாடங்களை நீங்கள் கர்த்தரைத் துதிப்பதற்கான வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் மாபெரும் பாடல்களால் நிறைந்துள்ளது, இவற்றில் பல பாடல்கள் நமது பாடல் புத்தகங்களில் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. நீங்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கும் வசனப்பகுதி தொடர்பான பாடலை அவ்வப்போது பாடுதல் என்பது ஏற்புடையதாகவே உள்ளது.

அதிகாரங்கள் 4 மற்றும் 5 ஆகியவை இரு கருத்துக்களுடன் ஒரே பாடத்தில் படிக்கப்படலாம்: அதிகாரம் 4, தேவன் சிருஷ்டிகள் என்று கூறுகையில், அதிகாரம் 5, தேவன் மீட்பர் என்று கூறுகிறது. அதிகாரம் 4, பழைய சிருஷ்டியை மையப்படுத்துகையில், அதிகாரம் 5 புதிய சிருஷ்டியை மையப்படுத்துகிறது. அதிகாரம் 4, கர்த்தரால் உண்டாக்கப்பட்ட உலகப்பிரகாரமான வாழ்வைச் சிறப்பிக்கிறது, ஆனால் அதிகாரம் 5, ஆவிக்குரிய வாழ்வைச் சிறப்பிக்கிறது. இந்த இரண்டு அதிகாரங்களின் வலியுறுத்தங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கான சில வழிமுறைகள் இங்குள்ளன:

(1) தேவனுடைய மகத்துவமும் (2) மீட்பின் இரகசியமும்; (1) கர்த்தரின் ஆளுகையும் (2) மீட்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும். ஜிம் மெக்குகன் அவர்கள், இந்த இரண்டு அதிகாரங்களுக்கும், யோவான் 14:1ல் இயேசுவின் வார்த்தைகள் ஒருவகையான வரைக்குறிப்பாக இருப்பதாகக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்: “உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக (இரு அதிகாரங்களுக்குமான ஆய்வுக்கருத்து); தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள் (அதிகாரம் 4), என்னிடத்திலும் விசுவாசமாயிருங்கள் (அதிகாரம் 5).”⁵⁷ ஜிம் பில் மெக்கின்ட்லர் அவர்கள், மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இயேசு என்ற கருத்தின்மீதான பாடம் ஒன்றிற்கு அதிகாரங்கள் 4, 5 ஆகியவற்றை அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தினார்.⁵⁸

குறிப்புகள்

¹இந்தச் சூத்திரம்/வாய்ப்பாடு புதிய தரிசனங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு வெளி. புத்தகத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (7:1, 9; 15:5; 18:1; 19:1 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). ²ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கையாளர்களில் பலர், அதிகாரங்கள் 4 மற்றும் 5ல், ஆகாயத்தில் ஏழு ஆண்டுகள் பரவச நிலை இருக்கும்போது பூமியில் ஏழு ஆண்டுகள் உபத்திரவம் இருக்கும் என்பதைக் கூறுகின்றன என்று நம்புகின்றனர். இதன் தொடர்பாக, ஏழு சபைகள் என்பது சபையின் ஏழு காலகட்டங்களைக் குறிக்கின்றன, இவற்றில் லவோதிக்கேயா சபையானது சபையின் கடைசிக்காலத்தைக் குறிக்கிறது என்று ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கையாளர்களில் சிலர் போதிக்கின்றனர். அவர்கள், “இவைகளுக்குப் பின்பு” என்பது “சபையின் ஏழு காலகட்டங்களும் முடிவடைந்த பின்பு” என்று அர்த்தப்படுத்துவதாகப் போதிக்கின்றனர். ஏழு சபைகளும் சபையின் ஏழு காலகட்டங்களைக் குறிப்பதில்லை என்று நாம் முன்னரே கண்டோம். இப்போது நான், “இவைகளுக்குப் பின்பு” என்பது கற்பனையான “ஏழாவது காலத்தை” அர்த்தப்படுத்துவதில்லை என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். ³இது அனேகமாக, இயேசுவின் குரலாக இருந்திருக்கலாம். இந்தக் குரல் பற்றிய குறிப்புகளை “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “மனுஷ குமாரனுக்கு ஒப்பானவர்” என்ற பாடத்தில் காணவும். ⁴Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 85. ⁵1:10உடன் தொடர்புடைய வகையில், “ஆவிக்குள்” என்பதன் சாத்தியக்கூறுள்ள அர்த்தங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடலை “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “மனுஷகுமாரனுக்கு ஒப்பானவர்” என்ற பாடத்தில் காணவும். வெளிப்படுத்துதல் நடைபெற்றபோது யோவான் ஆவிக்கு “உள்ளும் புறம்புமாக” இருந்தார் என்று நாம் முடிவு செய்யக்கூடாது. மாறாக, இது வெளிப்படுத்துதல் நடைபெற்ற காலம் முழுவதிலும், யோவான் ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டார் (அல்லது அவரது ஆவி கர்த்தரின் ஆவியினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தது) என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு, அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்பட்ட நாடக இயல்பான கருவியாக இருந்தது (17:3; 21:10ஐக் காணவும்). ⁶அவர் உடலுடன் மேலே சென்றாரா அல்லது “ஆவிக்குள்ளாக” மாத்திரம் மேலே சென்றாரா? அனேகமாக, அவரது ஆவி மட்டுமே மேலே சென்றிருக்கும், ஆனால் இதை நாம் நிச்சயமாக அறிய இயலாது. ⁷“Throne” [“அரியணை”] என்பது *thronos* என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் ஒலியாக்கமாக உள்ளது.

மையமான அரியணை ஒன்றே ஒன்றுதான் உள்ளது. இது சிலவேளைகளில் தேவனுடைய அரியணை (மத்தேயு 5:34) என்றும், சிலவேளைகளில் இயேசுவின் அரியணை (மத்தேயு 25:31) என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:1 மற்றும் 3ம் வசனங்களில், இது “தேவனுடைய மற்றும் ஆட்டுக் குட்டியானவருடைய அரியணை” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. “எசேக்கியேல் 1:28ஐக் காணவும். “வானவில்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, “வில்” அல்லது “வட்டம்” என்று அர்த்தப்பாக்கீ கூடும். சில தனிநபர் மொழிபெயர்ப்புகள் இந்த வார்த்தையை “halo” [ஒளிவட்டம்] என்றும் மொழிபெயர்த்துள்ளன. இருப்பினும் பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள் இவ்வார்த்தையை “வானவில்” என்றே மொழிபெயர்த்துள்ளன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 10:1ம் வசனத்தில் வானவில்லின் அடையாளமும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ⁹“மூப்பர்கள்” என்ற வார்த்தை, “முதிர்வயதுள்ளவர்கள்” என்று அர்த்தப்படும் ஒரு கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில் இது சபையில் உள்ள (மூப்பர்களின்) பணிப்பொறுப்பைக் குறிப்பிடுவதில்லை, ஆனால் முதிர்வயதான (மற்றும் மறைமுகக் கருத்தில், பக்குவம் வாய்ந்த) மனிதர்களை மாத்திரமே குறிப்பிடுகிறது. முதிர்வயதான இந்த முற்பிதாக்கள் தேவனுக்கு முன்பாக விழுந்து பணிந்தனர் என்பது காட்சியின் செயல்வலிவைக் கூட்டுகிறது. ¹⁰“கிரீடங்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது stephanos என்பதன் பன்மை வடிவமாக உள்ளது, இது 2:10ல் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாக உள்ளது. “வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1” என்ற புத்தகத்தில் இந்த வார்த்தையின்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும்.

¹¹“சத்தங்கள்” என்ற வார்த்தை, “குரல்” என்பதற்கான வார்த்தையான phone என்பதின் பன்மை வடிவத்தில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதமாக KJV வேதாகமத்தில், “voices” என்றுள்ளது. இருப்பினும் இவ்வார்த்தையானது “கூச்சல்கள்” அல்லது “ஒலிகள்” என்பதின் பொதுவான அர்த்தமாகவும் இருக்கலாம். NIV மற்றும் NRSV வேதாகமங்களில் “rumbles” என்றுள்ளது. சீனாய் மலையில் நடந்தவற்றின் இணைவு ஒன்றைத் தருதல் இங்கு நோக்கங்கொள்ளப்பட்டால், சத்தங்கள் என்பவை எக்காள சத்தம் போல் ஒலித்திருக்கக் கூடும் (யாத்திராகமம் 19:16ஐக் காணவும்). ¹²“Lamps” [“தீங்கள்”] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, யோவான் 18:3ல் “torches” [“தீவட்டிகள்”] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஒருமை வடிவமானது NASB வேதாகமத்தில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:10ல் “torch” [“தீவட்டி”] என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பல நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:5ல் “lamps” என்பதற்குப் பதில் “torch” என்று குறிப்பிட்டுள்ளன. ¹³மூல வசனத்தில் “அரியணையின் மத்தியில்” என்றுள்ளது. இந்தச் சொல்லாக்கம் மற்ற இடங்களில் இயேசுவைப் பற்றிப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (5:6; 7:17). இது, அரியணையுடன் உள்ள தனிச்சிறந்த உறவைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ¹⁴KJV வேதாகமத்தில் “seats” என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க மொழியில், “throne” என்பதன் பன்மை வடிவமான thronous என்றுள்ளது. ¹⁵வசனம் 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றின் மத்தியில் உள்ள “இதோ” என்ற வார்த்தையானது, உணர்வெழுச்சியைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. சில மொழிபெயர்ப்புகள், இந்த உணர்வெழுச்சியை, இவ்வசனங்களுக்குப் பின்பு ஆச்சரியக்குறியைச் சேர்த்துக் கொடுப்பதன்மூலம் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. ¹⁶அடுத்த அதிகாரத்தில், தேவன் ஒரு “கரத்தை”க் கொண்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றார் (5:1). தேவன் புத்தகத்தைக் கொண்டிருந்தார், அவரிடமிருந்து அதை ஆட்டுக்குட்டியானவர் பெற்றுக்கொண்டார் என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு

இந்த அடையாளத்துவம் அவசியமாக இருந்தது. ¹⁷பழங்கால எழுத்தாளர்கள், ஆபரணக்கற்களைப் பற்றிய தங்கள் பயன்பாட்டில் சீர்பொருத்தமற்ற தன்மையுடன் இருந்தனர், எனவே இவற்றிற்குச் சமமாக உள்ள நவீனகாலத்தியப் பொருட்கள் பற்றி போதனையில் முறையில் நாம் மிகச்சரியானவர்களாய் இருக்க இயலாது. ¹⁸எனது உரையைக் கேட்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு வச்சிரக்கல் என்பது பழக்கமற்றதாக இருப்பதால், அதை நான் வைரத்துடன் ஒப்பிடுகின்றேன் (LB வேதாகமத்தில் காணவும்), ஏனெனில் பெரும்பாலான வைரங்கள் தெளிவாக உள்ளன. வைரமும் வச்சிரக்கல்லும் மதிப்பில் ஒப்பிடப்படக் கூடியவையாக இல்லாதிருப்பினும், இவ்விரண்டு கற்களின் காட்சிச் செயல்தாக்கம் ஒரேமாதிரியானதாக இருக்கும். உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுக்குப் பழக்கமாகியுள்ள தெளிவான ஆபரணக்கல் எதையும் இவ்விடத்தில் பதிலியாகக் குறிப்பிடலாம். ¹⁹RSV, NIV மற்றும் NCV வேதாகமங்களில் காணவும். Camelian என்பது chalcedonyயின் ஒரு வகையாகவும், யோவானின் நாட்களில், செதுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களில் பதிக்கப்பட்ட முதன்மையான கல்லாகவும் இருந்தது. (Chalcedony பற்றி வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:19ல் காணவும்.) ²⁰LB வேதாகமத்தில் காணவும். பின்பு, வேதாகமத்தின் யாத்திராகமம் 28:17ஐ NASBயின் அதே வசனத்துடன் ஒப்பிடவும்.

²¹Bruce M. Metzger, *Breaking the Code: Understanding the Book of Revelation* (Nashville: Abingdon Press, 1993), 48. ²²நிறங்களின் மனோதத்துவ ரீதியிலான செயல்விளைவுகளைப் பற்றிப் படித்துள்ளவர்கள், பச்சை என்பது இளைப்பாறுதல் மிகுந்த நிறம் என்று கூறுகின்றனர். மருத்துவமனை அல்லது அதைப் போன்ற நிறுவனங்கள் சிலவேளைகளில் இளம்பச்சை நிறத்தில் வண்ணம் தீட்டப்படுகின்றன. ²³நோவா, ஜலப்பிரளயம் மற்றும் வானவில் பற்றிய வரலாற்றை நீங்கள் மறுபடியும் கூற விரும்பலாம். இந்தப்பாடத்தை நீங்கள் ஒரு வகுப்பறையில் பயன்படுத்தினால், அந்த வரலாற்றை மறுகண்ணோட்டம் இடும்படி நீங்கள் மாணவர் ஒருவரைக் கேட்கலாம். இந்த அடையாளம் வெளி. புத்தகத்தில் பயன்படுத்தப்படுகையில் இதன் “திரிபு” பற்றி அறிந்திருங்கள்: இது பலவண்ணமாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, மரகத நிறமாக இருந்தது. ²⁴“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “ஆண்டவரே, எதுவரைக்கும்” என்ற பாடத்தில் உள்ள, 1:4ன் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். “அரியணைக்கு முன்பாக” என்ற சொற்றொடர், தமது தெய்வீக முடிவுகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான அவரது தயார்நிலையைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ²⁵இந்த விளக்கத்திற்கு நான் மூன்று காரணங்களைக் கொண்டுள்ளேன்: (1) “ஏழு ஆவிகள்” என்பவை உண்மையில் ஒரே (பரிசுத்த) ஆவியாக இருக்கின்றன, மற்றும் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் இருந்த விளக்குத் தண்டு - அது ஏழு விளக்குகளைக் கொண்டிருந்தாலும் - பணிமுட்டுகளில் ஒரே பொருளாகத்தான் இருந்தது. (2) வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் உள்ள பரலோகத்துவ அடையாளங்களில் பெரும்பான்மையானவை ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன, பொன் குத்துவிளக்கிற்கான குறிப்பு அதனுடன் சீர்பொருந்தியுள்ளது. (3) இது ஏழு தீபங்களை (ஆவியை), அதிகாரம் 1ல் உள்ள ஏழு தனித்தனி மற்றும் சுயாதீனமான விளக்குத் தண்டுகளில் (ஏழு சபைகளில்) இருந்து வித்தியாசப்படுத்துகிறது. பொன் குத்துவிளக்கின் இடம், “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” புத்தகத்திலுள்ள ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. ²⁶வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் முழுவதிலும், வெளிப்படுத்துதல் ஆவியானவரால் கொடுக்கப்பட்டது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. (எடுத்துக்காட்டாக, 1:10; 2:7; 4:2; 14:13 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்.) ²⁷5:10ல், பழங்காலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பலவற்றில்,

மூப்பர்கள் "... have made us to be a kingdom and priests; and we shall reign on the earth" என்று கூறுவதாக உள்ளது (KJV வேதாகமத்தைக் காணவும்). இது மூப்பர்கள் கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்தனர் என்ற விளக்கத்துடன் இணைவு பெற்றதாக இருக்கும். மூப்பர்கள், 7:13, 14 மற்றும் 14:3ல் கூறப்படும் மீட்கப்பட்டவர்களில் இருந்து வித்தியாசப்பட்டிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது என்பது இந்த உறுதிப்பாட்டிற்கு ஒரு அடிப்படையான மறுப்பாக உள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள "புயலுக்கு மேலாக உயருதல்" என்ற இனிவரும் பாடத்தில் 7:13, 14க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். சீர்பொருத்தமான தன்மை என்பது யோவானின் குறிக்கோளாய் இருந்ததில்லை என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ²⁸"வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1" என்ற புத்தகத்தில் உள்ள எண்களின் அடையாளத்துவம் பற்றிய கலந்துரையாடலைக் காணவும். "பன்னிரண்டு" என்பது மதரீதியான முழுமைத் தன்மையைக் குறிப்பதற்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டது. ²⁹"இருபத்து நான்கு" என்ற எண் தொடர்பாக மற்ற ஆலோசனைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, மூப்பர்கள் என்பவர்கள், ஒவ்வொரு காலத்திலும்/யுகத்திலும் மீட்கப்பட்டிருப்பவர்களைக் குறிக்கின்றனர் என்று பலர் நம்புகின்றனர். அவர்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் (21:12) பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களையும் (21:14) குறிப்பிடுவதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர். பன்னிரண்டு கோத்திரங்களும் (பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய மக்களின் பிரதிநிதிகள்), பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் (புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் தேவனுடைய மக்களின் பிரதிநிதிகள்) என்பது இருபத்து நான்கிற்குச் சமமாகிறது. 15:3ல், மீட்கப்பட்டவர்கள், "மோசேயின் பாடலையும் மற்றும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பாடலையும்" பாடியதையும் அவர்கள் உற்றுக்கவனித்து இருக்கின்றனர். மற்றவர்கள், லேவியின் ஆசாரியத்துவக் கோத்திரமானது பணிப்பொறுப்புக் களின்படி இருபத்து நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தது என்பது பொருத்தமானது என்று காண்கின்றனர் (1 நாளாகமம் 24:18; 28:21; 2 நாளாகமம் 8:14; 31:2, 17; 35:10; லூக்கா 1:5, 8, 9). வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ல் இருபத்து நான்கு மூப்பர்களும் தேவனைத் தொழுது கொண்டபடியால், ஒருவேளை இந்த எண் அவர்கள் ஆசாரியர்களாய் இருந்தனர் என்று வலியுறுத்துவதாக இருக்கலாம். இந்த விளக்கத்தின்படி, மூப்பர்களின் ஆசாரியத்துவமானது இருபத்து நான்கு என்ற எண்ணைக்கொண்டு மறைமுகமாய் உணர்த்தப்பட்டாலும், பரலோகத்தில் நமக்காகப் பரிந்துபேசுகின்றவர்கள் என்ற வகையில் அதிபரிசுத்தர்களின் குழு ஒன்றுள்ளது என்று இது அர்த்தப்படுவதில்லை என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஆசாரியர்களாய் இருக்கின்றோம் என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறது (1 தேதுரு 2:5) மற்றும் நாம் பரலோகத்தின் மத்தியஸ்தராக ஒரு ஒருவரை மாத்திரமே கொண்டுள்ளோம் (1 தீமோத்தேயு 2:5, 6). ³⁰அரியணைக்கு முன்பாக அவர்கள் தங்கள் கிரீடங்களை வீசினர் (அல்லது வைத்தனர்) என்பது அவர்கள் தங்கள் கிரீடங்களுக்கு (ஆவிக்குரிய வெற்றிக்கு) குரையான மதிப்பளித்தனர் என்று சுட்டிக்காண்பிப்பதில்லை, ஆனால், தேவனே அந்த வெற்றியைச் சாத்தியமாக்கினார் என்று ஒப்புக்கொள்ளுதலைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அந்த நாட்களில், ஒரு அரசர் பிடிக்கப்படும்போது, அவரைப் பிடித்தவருக்கு முன்பாக அவர் தமது கிரீடத்தைக் கழற்றி வைக்க செய்தனர். தோற்கடிக்கப்பட்ட அரசர்களைக் கட்டாயத்தின்போரில் செய்ய வைத்த செயல்களை, ஜெயங்கொண்ட மூப்பர்கள் மனமுவந்து செய்தனர்.

³¹KJV வேதாகமத்தில் "beasts" ["மிருகங்கள்"] என்ற துரதிர்ஷ்டவசமான தரவழைப்பு உள்ளது, இது மிருகத்தனமான அசுரவிலங்குகள் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது. கிரேக்க வசனமானது (பிற்பாடு 13:1, 11ல் இயேசுவின்

விரோதிகளைப் பற்றிக் கூறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள) “மிருகம்” என்ற வார்த்தையை இங்கு பயன்படுத்துவதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக “living [things or ones]” என்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டுள்ளது. ³²இது பழைய ஏற்பாட்டுக் குறிப்புகளின் “திரிபாக” உள்ளது. ³³வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4ல் ஒரே ஒரு ஜீவனின் “முகம்” மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டது (மனித முகம்), ஆனால் மற்ற ஏன்பது ஜீவன்களும் கூட இதைப் போன்றிருந்த முகத்தைக் கொண்டிருந்தன மறைமுகமாய் உணர்த்தப்பட்டது. அவைகளின் முகங்கள் தவிர, அந்த நாளுக்கு ஜீவன்களின் வடிவம் பற்றி நாம் உறுதியாய் அறியமுடிவதில்லை. எசேக்கியேலின் ஜீவன்கள், முகத்தைத் தவிர எல்லாம் ஒன்றுபோல காணப்பட்டன (எசேக்கியேல் 10:10). யோவான் கண்ட ஜீவன்களுக்கு இது உண்மையாயிருக்கலாம் அல்லது இல்லாதிருக்கலாம். ³⁴RSV மற்றும் NIV வேதாகமங்களில் “ox” என்றுள்ளது. ³⁵ஆறு செட்டைகளின் நோக்கத்தை ஏசாயா 6:2 கூறுகிறது. ஆறு செட்டைகளும் இரண்டிரண்டாக உள்ள மூன்று ஜோடிகளாய் இருந்தன என்பதைக் கவனியுங்கள். (“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் “ஆறு” என்ற எண் பற்றிய கலந்துரையாடலைக் காணவும்.) ³⁶“ஒப்புலமைப்படுத்துதல்” என்று அழைக்கப்படுகிற விளக்கம் தரும் முறையானது, இந்த நாளுக்கு ஜீவன்களும் நாளுக்கு சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களைக் குறித்தன. வண்ணக்கண்ணாடி ஜன்னல்களில் மத்தேயு ஒரு சிங்கமாகவும், மாற்கு ஒரு கன்றுக்குட்டி அல்லது காளையாகவும், லூக்கா ஒரு மனிதனாகவும் யோவான் ஒரு கழுமுகாகவும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றனர். மூல வசனத்தில் உள்ள எதுவும் இந்த விளக்கத்தைக் கருத்தாக ஏற்படுத்துவதில்லை. ஒப்புலமைப்படுத்துதல் என்பது மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறதே ஒழிய, வேதாகமம் என்ன கூறுகிறது என்பதை அல்ல. ³⁷“சேராபீன்” என்பது “ஒளிவீசுகின்றவர்கள்” என்று (அல்லது “பற்றியெரிகின்றவர்கள்” என்று) அர்த்தப்படுகிற எபிரெய வார்த்தையாகும். “சேராபீன்,” “கேருபீன்” ஆகியவற்றில் “இன்” என்று முடிதல் எபிரெய மொழியில் பன்மை முடிதலாக உள்ளது. ³⁸கேருபீன்கள் என்பவை அவ்வப்போது வேதாகமத்தின் வேறிடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (ஆதியாகமம் 3:24; யாத்திராகமம் 25:18-20, 22). ³⁹“பிரதான தூதன்” என்ற சொற்றொடரானது (இது “மேலாக உள்ள தூதன்” என்று நேரடி அர்த்தப்படுகிறது; 1 தெசலோனிகேயர் 4:16), சில தூதர்கள் மற்ற தூதர்களைவிட மேலானவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது. மிகாவேல் ஒரு பிரதான தூதன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் (யூதா 9). தூதர்களின் முறைமை பற்றி நாம் கொஞ்சமாகவே கூடுதலான தகவல் பெற்றுள்ளோம். ⁴⁰“நான்கு” என்பது வானவியல் எண்ணாக இருந்தது, இது படைப்பின் எண்ணாக இருந்தது. (“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் “நான்கு” என்ற எண்ணின்மீதான கலந்துரையாடலைக் காணவும்.) ஒரு பாடல் கூறுகிறபடி, “எங்களைப் படைத்த கரம் தெய்வீகத்துவமானது” என்று எல்லா படைப்பும் அறிவிக்கிறது (சங்கீதம் 19:1; 150:6ஐக் காணவும்).

⁴¹அந்த நாட்களில், பெரும்பாலான கண்ணாடிகள் கருமையாகவும் ஒளியைத் தடுப்பதாகவும் இருந்தன. “படிகம் போல்” தெளிவான கண்ணாடி என்பது அரிதானதாகவும் மிகவும் விலை உயர்ந்ததாகவும் இருந்தது. தெளிவான கண்ணாடி (“படிகம்”; KJV) என்பது பொன்னைப்போல் மதிப்புடையதாக இருந்தது என்று யோபு 28:17 சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ⁴²வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அதிகமான வேளைகளில், “கடல்” என்ற அடையாளம், பூமியின்மீது தண்ணீரால் மூடப்பட்ட பகுதியின் அடிப்படையில் உள்ளது (5:13; 7:1). அவ்வப்போது இந்தச் சொற்றொடர்

மனிதகுலத்தின் ஏராளமான திரளைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம் (17:1, 15). கடல் என்பதைப் பற்றிய எல்லாக் குறிப்புகளையும் சீரான விளக்கத்திற்கு இணைவு படுத்துவதற்கு விளக்கவுரையாளர்கள் போராடுகின்றனர், ஆனால் அது பின்வரும் மூன்று காரணங்களினால் அவசியமற்றதாக உள்ளது: (1) அதிகாரம் 4ஐ எழுதுவதில் யோவான் உண்மையான கடல் ஒன்றைக் காணவில்லை, ஆனால் அவருக்குக் கடலை நினைவுபடுத்தக்கூடிய ஒன்றையே கண்டார் (“கடலைப் போன்ற”). (2) சீர்பொருத்தமான தன்மை என்பது இந்தப் புத்தகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எப்போதும் உயர்ந்த முன்னுரிமையாக இருப்பதில்லை. (3) யோவானால் விவரிக்கப்பட்ட பரலோகத்திற்குரிய “கடல்” என்பது நிச்சயமாகவே, வேசி அமர்ந்திருந்த “தண்ணீர்கள்” என்பதிலிருந்து மாறுபட்டதாக உள்ளது; அனேகமாக இவ்விரு தண்ணீர்களும் ஒரு நேர்மறை நோக்கம் கொண்டிருக்கக் கூடும் (வெளிப்படுத்தின புத்தகம் பல நேர்மாறுகளைக் கொண்டுள்ளது.)⁴³ 21:1ல், மீட்கப்பட்டவர்கள் கடைசியில் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் பரலோகத்திலிருந்தபோது, “சமுத்திரம் ஒன்றும் இருக்கவில்லை.” (4:6ல் உள்ள கடலுக்கு மற்ற விளக்கங்கள் கருத்தாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சொற்றொடர், சாலொமோனின் தேவாலயத்தின் முன்பாக இருந்த கை கழுவும் தொட்டியைக் குறிக்கிறது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர், அதுவும் “கடல்” என்றே அழைக்கப்பட்டிருந்தது [1 இராஜாக்கள் 7:23].⁴⁴ மூலவசனத்தின் அதிகாரம் 4ல் இவ்வார்த்தையானது பதினான்கு முறை காணப்படுகிறது. வெளி. புத்தகம் முழுவதிலும் இவ்வார்த்தை நூற்பதுக்கும் அதிகமான முறை காணப்படுகிறது.⁴⁵ J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 57. ⁴⁶Shakespeare *Macbeth* 5.1.17. ⁴⁷O. W. Holmes, “Lord of All Being, Throned Afar,” *Songs of the Church*, ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1977). ⁴⁸நான்கு ஜீவன்களும் தூதர்களின் முறைமையாக இருக்கின்றன என்றால், அவர்களுடன் தொடர்பான “பாடின” என்ற வார்த்தையைப் பற்றிய எனது பயன்பாட்டைக் குறித்துச் சிலர் அறைகூவல் விடுப்பார்கள்; ஆனால் நான், இந்த நான்கு ஜீவன்களும் அதை செய்தனர் என்று நம்புகின்றேன். ⁴⁹“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “ஆண்டவரே, எதுவரைக்கும்?” என்ற பாடத்தில் 1:4 மற்றும் 1:8க்கான குறிப்புகளைக் காணவும்.⁵⁰William Barclay, *The Revelation of John*, vol. 1, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 164.

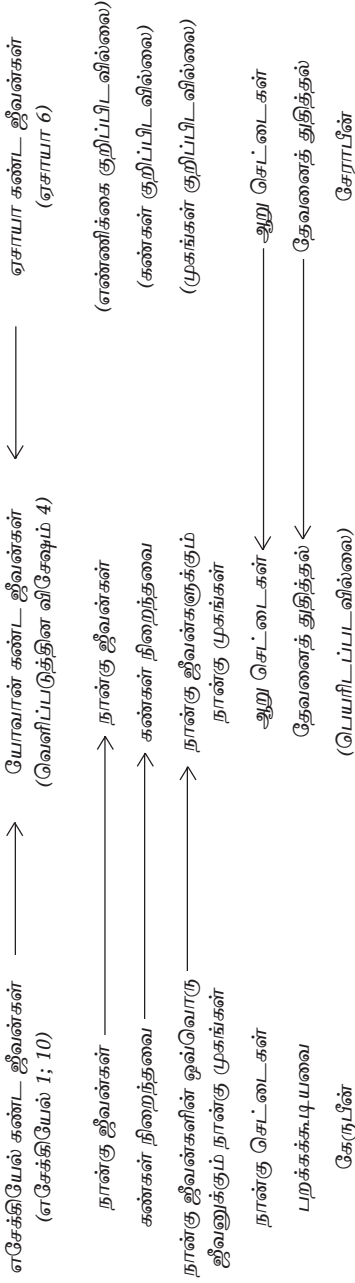
⁵¹Burton Coffman, *Commentary on Revelation* (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1979), 100. ⁵²Reginald Heber, “Holy, Holy, Holy,” *Songs of the Church*, ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1977). ⁵³இந்தப் பாடம் ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களும் தவறு செய்கின்ற கிறிஸ்தவர்களும் அரியணைக்கு முன்பாக விழுந்து பணியும்படி (அதாவது, தங்களைத் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும்படியும்), அவரது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படியும் ஊக்கப்படுத்துங்கள் (மாற்கு 16:16; யாக்கோபு 5:16). ⁵⁴மூப்பர்களின் நிலைப்பாடானது தேவனுடைய கிருபைத்தன்மையின் விளைவு என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து அறிந்திருந்தனர். ⁵⁵இவ்விடத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரின்மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது, அவரே வசனத்தின்மூலம் அடிப்படையாக வழிநடத்துகின்றார். ⁵⁶Merrill C. Tenney, *Proclaiming the New Testament Series: The Book of Revelation* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1963), 22-24. ⁵⁷Jim McGuigan, *The Book of Revelation*, Looking Into the Bible Series (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 78. ⁵⁸Jim Bill McInteer, “The Vision Into Heaven,” *Great Preachers of Today ... Sermons of Jim Bill McInteer*, ed. J. D. Thomas (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1966), 169-74.

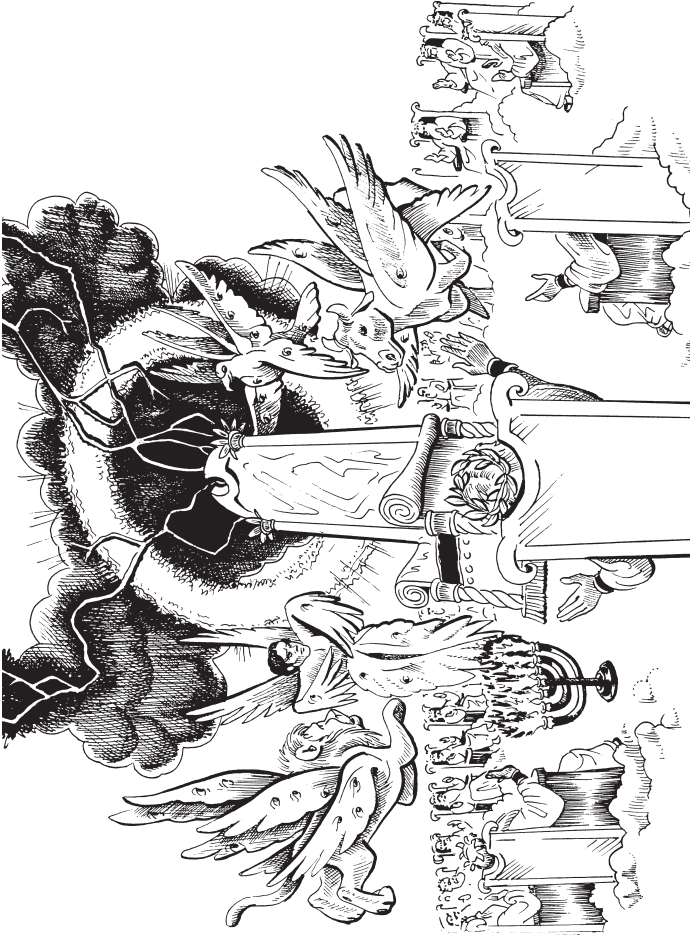
மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல்

ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. நம்முடைய கண்கள் அடிக்கடி இந்த உலகத்தைக் கொண்டு நிறைந்து விடுகின்றனவா? யோவானைப் போல் நாம் நமது கருத்துநோக்கை மாற்றுவதற்குச் சிலவேளைகளில் “மேல்நோக்கி” கண்ணோக்குகின்றோமா?
2. அதிகாரம் 4ன் தரிசனத்தை நீங்கள் வாசிக்கையில், அது உங்களிடத்தில் ஏற்படுத்தும் மனப்பதிவு என்ன? உங்கள் சிந்தைக்கு வரும் வார்த்தைகள் யாவை?
3. வச்சிரக்கல், பதுமராகக்கல், மற்றும் மரகதம் ஆகியவை உங்களுக்குப் பழக்கமற்றிருந்தால், இதேபோன்ற காட்சி மனப்பதிவைத் தரும், உங்களுக்குப் பழக்கமான சில ஆபரணக்கற்களைப் பற்றி குறிப்பிடுங்கள்.
4. வானவில்லின் அடையாளம் போதிக்கும் பாடங்களாக நீங்கள் நினைப்பவை என்ன?
5. இடிமுழக்கம் மற்றும் மின்னல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவதன்மூலம் என்ன பாடங்களைக் கொடுக்க நோக்கங் கொள்ளப்பட்டுள்ளது?
6. இருபத்துநான்கு மூப்பர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக யாரை நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்?
7. உங்கள் கருத்தில், நான்கு ஜீவன்களினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப் படுவது யார் அல்லது எது?
8. “பரிசுத்தர்” என்ற வார்த்தையை மூன்று முறை திரும்பக் கூறுவதன் தனிச்சிறப்பு என்ன?
9. “ஆராதனை” என்ற வார்த்தை அர்த்தப்படுத்துவது என்ன?
10. நாம் தேவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் முக்கியமானதாக உள்ளதா? ஏன்?
11. இந்தப் பாடத்தின்படி, ஒரு நபர் கேட்கக்கூடிய முக்கியமான மூன்று கேள்விகள் யாவை? இந்தக் கேள்விகளுக்கு வேதாகமம் எவ்வாறு பதில் அளிக்கிறது?
12. உங்கள் வாழ்வில் சலிப்பு மிகுந்த அல்லது ஊக்கம் இழக்கச் செய்த அனுபவத்தை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிகாரம் 4ன் தரிசனம் அந்த அனுபவத்துடன் எவ்வாறு உறவுபடுகிறது?

தீர்க்கதரிசன தரிசனங்களில் உயிருள்ள ஜீவன்கள்

அரியணையைச் சுற்றிலும் இருந்த காட்சிகள் (4:2-8)

நான்கு உயிருள்ள ஜீவன்கள் சிங்காசனத்தைச் சுற்றியிருந்தல் (4:5-8)

மூப்பர் ஒருவர் தமது கிரீடத்தை அரியணையின் முன்பாக வைத்தல் (4:10)